

56
2.35480

W. Lewel

29783

P R O I E K T

d o

S T A T U T U

Uniwersytetu Królewskiego

w WARSZAWIE

7956

378.1 (438 Warszawa) (06.01.1821)

2.35480

Uniwersytecki Instytut

WARSZAWA

W S T Ę P.

Uniwersytet Królewski w Warszawie jest szkołą najwyższą nauk, umiejętności i sztuk pięknych, nadającą stopnie akademickie.

Uniwersytet ma nietylko utrzymywać w narodzie nauki i umiejętności w takim stopniu, na jakim już w świecie uczonym stały; ale nadto, doskonalić je, rozkrzewiać, i teorią ich do użytku społeczności zastosowywać. Z tego powodu służy mu prawo czynienia uwag względem planów naukowych szkół wszelkiego stopnia i przekładania ich Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

T Y T U Ł I.

Skład Uniwersytetu, nauki, kursa i ferye.

D z i a ł 1. Skład Uniwersytetu.

§. 1. Uniwersytet Królewski w Warszawie stosownie do ustawy Jego Cesarsko-Królewskiej Mości z dnia 17 Listopada 1816 roku, składa się z pięciu Wydziałów czyli Fakultetów pod naczelnictwem Rektora.

Wydziały są następujące:

1. Teologiczny
2. Prawa i Administracyi
3. Lekarski
4. Filozoficzny
5. Nauk i Sztuk pięknych.

§. 2. Każdy Wydział składa się z Dziekana, Professorów i innych osób uczących.

D z i a ł 2. Nauki.

§. 3. WYDZIAŁ TEOLOGICZNY.

Języki bibliczne — Historia i rozbiór ksiąg starego i nowego Testamentu. — Starożytności bibliczne. — Hermeneutyka jeneralna. — Wykład starego i nowego Testamentu. — Historia Kościelna. — *Patrologia*. — *Historia Literatury Teologiczney*. — Teologia Dogmatyczna. — Teologia Moralna. — Teologia Pastoralna z wymową kościelną, i Katechetyką.

§. 4. WYDZIAŁ PRAWA i ADMINISTRACYI.

O d d z i a ł 1. Prawa.

Encyklopedia Prawa. — Historia Prawa Rzymskiego. — Instytucye Prawa Rzymskiego. — Prawo Natury: — Pandekta czyli szczegółowy rozbiór Prawa Rzymskiego. — Prawo Kościelne. — Prawo Polskie dawne i Historia iego. — Konstytucya i Instytut Sądowe. — Prawo cywilne krajowe obowiązujące. — Prawo Kryminalne. — Prawo Handlowe. — Postępowanie Cywilne i Kryminalne. — *Exegetyka Fragmentów Ulpiana, Instytucy Gaja*. —

O d d z i a ł 2. Administracyi.

Encyklopedia Nauk Administracyjnych. — Ekonomia Polityczna. — Zastosowane Gospodarstwo Narodowe czyli Nauka Administracyi. — Nauka Finansów. — Nauka Policyi Administracyjney. — Nauka Handlowa. — Statystyka. — *Kodex Administracyjny krajowy*. — *Agronomia*.

§. 5. WYDZIAŁ LEKARSKI.

Propedeutyka Nauk Lekarskich. — Anatomia Człowieka i porównawcza. — Fiziologia — Farmacya i

Farmakologia farmaceutyczna. — Dietetyka — Materya lekarska. — Toxikologia. — Formularz (*nauka pisania recept*) Patologia ogólna. — Chirurgia. — Klinika Chirurgiczna. — Nauka i sztuka położnicza. — Terapiia. — Klinika Terapeutyczna. — Choroby Epizootyczne. — Policya lekarska. — Medycyna prawna. — Chemiia prawna i policyyna. — Historia Nauk lekarskich.

§. 6. WYDZIAŁ FILOZOFICZNY.

O d d z i a ł 1. Właściwa Filozofia.

Filozofia zasadna czyli fundamentalna. Filozofia teoretyczna z iéy częściami Logiką, Metafizyką, Estetyką. — Filozofia praktyczna z iéy częściami Nauką praw przyrodzonych, Etyką w ścisłym znaczeniu, Nauką filozoficzną Religii. — Umiejętności w naybliższym związku z Filozofią zostające. — Grammatyka powszechna. — Historia Filozofii z iéy literaturą. — Encyklopedia Filozoficzna. — Antropologia pragmatyczna. — Teorya Pedagogiki i Dydaktyki z ćwiczeniami praktycznemi. —

O d d z i a ł 2. Matematyka.

Algebra wyższa i niższa z zastosowaniem do rachunku dompiemań. — Trigonometrya i Jeometrya analityczna. — Rachunek dyfferencyalny i integralny, przemian i różnic wyczerpanych. — Teorya Jeometrii wykresłney. — *Historia Nauk matematycznych.*

Nauki stosowane:

Ciosanie kamieni, Nauka wiązań, tak z drzewa, iako i żelaza, użycie rzutu cienia w oddaniu obrazu wszelkich ciał, tak na płaszczyźnie, iako téż i na powierzchniach krzywych. Mechanika analityczna z iéy zastosowaniami, łącznie z tak nazwaną Mechaniką niebieską. Astronomia z iéy zastosowaniem do Chronologii, Gnomoniki, Topografii, Geodezyi i żeglugi — *Obserwowanie i obliczanie wszelkich zjawisk i biegów ciał niebieskich.*

Oddział 3. Nauki przyrodzone.

Fizyka obejmująca w sobie Mechanikę experimentalną, Hydrostatykę, Hydraulikę, Pneumatykę, Akustykę, Optykę, Naukę Magnetyzmu, Ciepła i Elektryczności. Chemia nieorganiczna i organiczna, *Krytallografia* i Mineralogia. — Botanika anatomiczna i opisująca. — Zoologia anatomiczna i opisująca, — *Fizyologia Jestestw Organicznych*. — *Jeografia fizyczna i Atmosferologia*, — *Analiza Chemiczna*, *Geognozya*, — *Historya Naturalna Jeograficzna*, *Historya Nauk przyrodzonych*.

Nauki stosowane:

Technologia mechaniczna czyli fizyczna. — *Technologia chemiczna*. — *Mineralogia stosowana do Górnictwa i wyszukiwania Mineralów*. *Botanika stosowana do Ogrodnictwa, Leśnictwa i Rolnictwa*. *Zoologia stosowana do hodowania i przyswaiania zwierząt dzikich i domowych*, *Pszczół*, *Jedwabników*, *Czerwca* i t. d. *Historya Technologii czyli Fabryk, Rzemiosł i Machin*. —

§. 7. WYDZIAŁ NAUK i SZTUK PIĘKNYCH.

Oddział 1. Nauk pięknych.

Język i Literatura Grecka. — Język i Literatura Łacińska. — *Języki Orientalne*. — *Dialekta Słowiańskie*. — Literatura Polska z *wykładem i Historyi*. — *Historya Powszechna z Naukami zasadniczymi i pomocniczymi Jeografii, Chronologii, Numizmatyki, Heraldyki, Krytyki Historyczney*. — *Bibliografja z dozorem Biblioteki*. — Języki: Rosyjski, Francuzki, Angielski, Włoski, i Niemiecki.

Oddział 2. Sztuk pięknych.

Architektura Cywilna, obejmująca Technikę, Konstrukcyą, Dekoracyą budowniczą i obrachunek ko-

sztów. — Architektura Wiejska z szczególnym dozorem nad rysunkami architektonicznymi i obrachunkiem kosztów. — *Budownictwo wodne i lądowe czyli Spławów, Dróg i Mostów.* — *Mechanika we wszystkich częściach i Nauka z aplikacją o Machinach i stosowności rysunkami.* — Perspektywa. — Rysunki ręczne. — Malarstwo tak historyczne jak *Widoków.* — Rzeźba. — Szttycharstwo. — (*)

D z i a ł 3. Kursa i Ferye.

§. 8. Kurs całkowity w którym przepisane dla Wydziałów Nauki ukończyć się mają jest następujący:

w Wydziale Teologicznym lat trzy.

w Wydziale Prawa i Administracyi lat cztery.

w Oddziale Prawa lat trzy.

w Oddziale Administracyi lat trzy.

w Wydziale Lekarskim, dla sposobiących się na Doktorów Medycyny i Chirurgii lat pięć.

Dla Lekarzy niesposobiących się do stopni akademickich lat trzy.

Dla Farmaceutów lat dwa.

w Wydziale Filozoficznym lat trzy.

w Oddziale Nauk pięknych lat trzy.

w Oddziale Sztuk pięknych podług postępu osób szczególnych.

§. 9. Rozkład Nauk na każdy rok i na osoby uczące, uskuteczniany będzie na posiedzeniach Wydziałowych; rozkład tychże na godziny, na posiedzeniach Wydziałów połączonych.

§. 10. Przy tym rozkładzie będzie miany wzgląd, aby w każdym roku nowo przybywający uczniowie znaydowali nauki przygotownicze; tudzież, aby uczniowie

(*) *Przedmioty cursivo wyrażone nie są dawane.*

wie iednego Wydziału uczęszczać mogli na przedmioty pomocnicze do innych Wydziałów.

§. 11. Rozkład takowy, po zatwierdzeniu przez Kommissyą Rządową Programmatów, drukiem ogłoszony, przesyłany będzie teyże Kommissyi.

§. 12. Jakie przedmioty dla uczniów każdego Wydziału uważać się mają za główne, a iakie za pomocnicze, stanowią Wydziały na swoich posiedzeniach.

§. 13. Czas na wakacye dla Uniwersytetu oznacza się od 15. Lipca do 15. Września. Na Boże Narodzenie będą *Ferye* przez dni ośm, na Wielkanoc przez dni dziesięć.

T Y T U Ł II.

R e k t o r i D z i e k a n i.

§. 14. Urzędy Rektora i Dziekanów będą obieralne stosownie do dyplomatu Najjaśnieyszego Pa-
na i §§. 82. do 91.

§. 15. Wybranego Rektora, Kommissya Rządowa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, po swojej approbacyi przedstawia Monarsze do zatwierdzenia; Dziekanów zaś sama potwierdza.

§. 16. Rektor, po otrzymaniu potwierdzenia, installowany będzie uroczyście na zgromadzeniu obchodowym, przez Ministra Prezydującego w Kommissyi Rządowcy Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, lub iego zastępcę.

§. 17. Akt Installacyi Rektora zacznie iego poprzę-
dnik zdaniem sprawy ze swojego urzędowania, i wy-
sta

stawieniem stanu i postępu wszelkich instytucy Uniwersytetu.

§. 18. Rektor iako naczelnik wszystkich Wydziałów czuwa:

1. Nad wykonaniem planu w całym Uniwersytecie,
2. Nad wykonaniem wszelkich urządzeń Uniwersytetowi przepisanych,
3. Nad Seminarium pedagogiczném,
4. Nad całością i porządkiem zbiorów do Uniwersytetu należących; iako to: biblioteki, obserwatorium, ogrodu botanicznego, gabinetów i wszelkich własności Uniwersytetu — Co wszystko podług urządzeń szczególnych zostawać będzie pod bezpośrednim dozorem Professorów właściwych,
5. Nad dochodami i wydatkami Uniwersytetu, aby na właściwy cel były obracane.

§. 19. Przełożenia tyczące się Uniwersytetu, do Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, i innych władz krajowych, podawane będą przez Rektora, który z niemi, utrzymuje potrzebne stosunki.

§. 20. Rektor Uniwersytetu, przez czas urzędowania swojego, jest z prawa Członkiem Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§. 21. Rektor installuje Dziekanów i Professorów obeymujących swoje obowiązki.

§. 22. Zaświadcza wydatki nieokreślone etatem Uniwersyteckim, stosownie do urządzeń kassowych.

§. 23. Rektor nie może oddalać się od Uniwersytetu bez pozwolenia Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, nawet w czasie wakacyj.

§. 24. Chcąc otrzymać dymissyą, zgłosi się o nią najmniéj kwartalem wpiérwéy.

§. 25. Dziekan jest reprezentantem swego Wydziału, stróżem iego dobra i naybliższym iego przełożonym; jest w nim zastępcą naturalnym Rektora i pierwszym Professorem.

§. 26. On ma naybliższy dozór nad uczniami, i czuwa, ażeby obowiązki przez osoby do Wydziału należące, były ściśle dopełniane.

§. 27. Dziekan przy zapisie uczniów daie corocznie każdemu z nich katalog prelekcyi, a nowo przybywającym plan nauk cało-kursowy i urzędzenia dotyczące się uczniów.

§. 28. Każdy Dziekan utrzymuie listę uczniów swojego Wydziału, rozgatunkowaną na pierwszo-letnich drugo-letnich i t. d. z dołączeniem, na iakie którzy przedmioty uczęszczaia do innych Wydziałów — Kopią téy listy, przed pierwszym Grudnia, oddaie Rektorowi i tym Professorom, na których lekcyie uczęszczaia.

§. 29. Zdaie w Radzie Uniwersyteckiey rapport roczny o stanie Wydziału, ostatnich dni Lipca.

§. 30. Dziekan przed upłynieniem czasu urzędowania swojego, ostrzega o tém Rektora przynajmniéj dwoma tygodniami; Rektor zaś Radę Uniwersytetu.

§. 31. Urzędowanie Rektora trwa lat trzy, urzędowanie Dziekana lat dwa, od dnia ich potwierdzenia.

§. 32. Urzędy te wakuia:

1. Przez upłynienie zamierzonego czasu,
2. Przez śmierć,
3. Przez dymissyą,

4. Przez oddalenie się bez pozwolenia,
5. Przez chorobę dłuższą nad sześć miesięcy, pozbawiającą urzędnika sposobności sprawowania swego urzędu.

§. 33. Te wszystkie okoliczności upoważniając kogo należy, do zwołania zgromadzeń wyborowych, w czasie ile bydź może najkrótszym, za poprzedni-
czem doniesieniem o tém Kommissyi Rządowéj Wy-
znań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§. 34. W pierwszych czterech przypadkach, za-
stępstwo nie może trwać dłużej, nad miesiąc ieden,
w czasie zaś choroby lub oddalenia się za pozwoleniem,
nad sześć miesięcy.

§. 35. Nim nastąpi wybór nowy i potwierdzenie,
tudzież w każdéj innéj potrzebie, zastępcą Dziekana
jest naydawniejszy Professor radny tegoż Wydziału;
w przypadku równości naystarszy wiekiem.

§. 36. Zastępcą w każdym razie Rektora jest Dzie-
kan aktualny naydawniejszy w swoim urzędowaniu
dziekańskim, a gdyby ten nie mógł dla słabości, na-
stępujący w takowém starszeństwie.

§. 37. Zastępcy Dziekana lub Rektora mają głos
i władzę tym urzędom służące; pensyą zaś do urzędów
przywiązaną w tenczas tylko pobierają, gdy te podług
§. 32. wakują.

§. 38. Professor obrany Dziekanem lub Rektorem
nie przestaje pełnić swoich obowiązków professorskich.

§. 39. Pofessor obrany Dziekanem, pobiera obok
pensyi professorskiéj, pensyą dziekańską od czasu iego
potwierdzenia.

§. 40. Professor lub Emeryt obrany Rektorem, obok pensyi professorskiéy, pobiera pensyą rektorską, od czasu swego potwierdzenia.

§. 41. Po ukończoném urzędowaniu, iak Dziekan, tak Rektor pozostaią przy właściwéy swojej pensyi professorskiéy, i przy dawniejszych swoich obowiązkach.

T Y T U Ł III.

Professorowie i inni Uczący w Uniwersytecie.

§. 42. Uczący w Uniwersytecie dzielą się na Professorów stałych, *Professores ordinarii*, na Professorów tymczasowych, *Professores extraordinarii*, na Lektorów, *Magistri vel Doctores legentes*, i na Nauczycieli, *Praeceptores*.

§. 43. Professorowie stali mają zupełną Katedrę, pobieraią pensyą etatową i są mianowani od Króla na przełożenie Kommissyi Rządowéy Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Oddalenie ich wymaga poprzedniczego wyroku zatwierdzonego przez Najiasniejszego Pana.

§. 44. Professorowie tymczasowi, wezwani od Kommissyi Rządowéy Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, w niedostatku Professorów stałych, mają sobie do czasu powierzone wakujące Katedry; pobieraią pensyą w ilości szczególném rozporządzeniem Kommissyi Rządowéy Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oznaczonéy. Oddalenie ich wymaga trzech miesięcznego wpierwéy wypowiedzenia im mieysca.

§. 45. Lektorami są Magistrowie i Doktorowie upoważnieni do uczenia od Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego bez żadnej pensyi z funduszków publicznych. Ci mogą za upoważnieniem Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego pobierać opłatę od uczniów podług prywatnej ugody i dawać iakiekolwiek przedmioty naukowe, odpowiednie ich stopniowi akademickiemu, choćby te przedmioty wykładane już były przez Professorów lub Nauczycieli płatnych z funduszków publicznych.

§. 46. Nauczycielami, *Praeceptores*, są dający pojedynczych przedmiotów, a niestanowiących zupełnej katedry, mianowani od Kommissyi Rządowej; pobierają pensją w miarę ważności przedmiotu i osobistej zdolności. Oddalenie ich, poprzedzone być ma, trzechmiesięcznym ostrzeżeniem od Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§. 47. Professorowie i Nauczyciele odbywając prelekcyę podług planu, mają sobie wskazane godziny i ich liczbę; Lektorowie obierają dla siebie godziny i ich liczbę podług umowy z uczniami, z tym tylko warunkiem, aby się nie krzyżowały z godzinami Professorów i Nauczycieli.

§. 48. Professorowie tymczasowi i Lektorowie, przy równej zdadności i zaletach z innymi ubiegającymi się, mają pierwszeństwo do otrzymania mieysc stałych.

§. 49. a) Niemoże być Professorem stałym ani tymczasowym, kto nie jest znanym z obyczajów, i nieudowodni przyzwoitej zdolności; tudzież kto nie ma otrzymanego lub potwierdzonego w kraju stopnia Doktoratu właściwego Wydziału. Od tego jednak drugiego warunku mogą być uwolnieni obeymujący

Katedry Budownictwa i Malarstwa, tudzież innych sztuk pięknych.

b) Nie może być Lektorem, kto niema otrzymanego lub potwierdzonego w kraju przynajmniej stopnia Magistra właściwego Wydziału.

§. 50. Rada Uniwersytetu rozpoznaje kwalifikacye kandydatów na Professorów, Lektorów i Nauczycieli uniwersyteckich, i daje o nich zdanie z poleceniem ich swoim Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§. 51. Z grona Professorów stałych, na podanie Rady Uniwersytetu, mianowani będą przez Kommissyą Rządową Professorowie Radni.

§. 52. Liczba Professorów Radnych w iednym Wydziale, nie może przenosić liczby sześciu, wraz z Dziekanem, wyjąwszy Wydział Nauk i Sztuk pięknych, iako w połączeniu swoim znaczną liczbę Professorów obeymujący, który może mieć do ośmiu Professorów Radnych.

§. 53. Wszyscy uczący w Uniwersytecie składać będą co rok, ostatnich dni Lipca, każdy u właściwego Dziekana, *prospekta* czyli *programmata* przyszłych swoich prelekcyi, wymieniając autorów, których się szczególnież trzymać zamysłaią.

§. 54. Każdy uczący w Uniwersytecie, dawać będzie swoje nauki regularnie, w czasie oznaczonym, i z należytem przygotowaniem, chroniąc się dyktowania, wyjąwszy w rzeczach nayważniejszych a trudnych do spamiętania.

§. 55. Nie mogący przyyść na swoją godzinę, winien o tem uwiadomić na piśmie właściwego Dziekana.

na z wymienieniem powodu, tudzież ostrzedz słuchaczy, a w podobnym przypadku, Dziekan względem swoich prelekcyy, Rektora i słuchaczy.

§. 56. Przy zupełnéj wolności wykładania prawd wszelkich, uczyący wystrzegać się będą twierdzeń, któreby Religii, dobrym obyczajom lub Rządowi uwłaczały.

§. 57. Wszelka teoria ile to bydź może stosowaną będzie do praktyki, a mianowicie do użytku potrzeb krajowych. Wykładający zatem swoje nauki i umiejętności, zwracać będą uwagę na stan ich w naszym kraju, czynić i przytaczać własne odkrycia, tudzież wskazywać potrzebę czynienia dalszych postrzeżeń. Opisujący płody przyrodzone, kunszta i wynalazki zagraniczne, porównywać je będą z krajowemi, lub ostrzegać o ich niedostatku, i środki do zaprowadzenia nastroć: słowem starać się będą o podwyższenie oświaty Narodowéj, w całym znaczeniu tego wyrazu.

§. 58. Na uczniów mających zdać examen a tém więcéj na uczniów otrzymujących pomoc od Rządu, uczyący dadzą szczególniejszą baczość; o pierwszych co rok, o drugich, których mają używać do swojej pomocy w pracach nauczycielskich, co pół roku składać będą raporta Dziekanowi.

§. 59. Na wezwanie Dziekana lub Rektora, każdy uczyący obowiązany jest znaydować się na posiedzeniach Uniwersytetu i examinach swego Wydziału. Niemogący bydź obecnym, ostrzeże wcześniej przysyłać go.

§. 60. Każdy uczyący, w ciągu roku, doświadczać będzie swych uczniów przez zapytania, w celu zapewnienia się o ich postępie.

§. 61. Uczyący nie mogą się oddalać od Uniwersytetu bez pozwolenia, wyjąwszy wakacye, w czasie

których o swoim oddaleniu Rektora uwiadomią, również iak o powrocie — Do oddalenia się Professora należyćy na dni dziesięć, sam Rektor wydaie pozwolenie. — Na dłuższy czas, obowiązany będzie wyiednać ie w Kommissyi Rządowćy Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. — Oddalający się z pozwoleniem, opuszczoną liczbę godzin wynagrodzą w takim czasie, iżby przybrane godziny nie przeszkadzały uczniom do słuchania innych przedmiotów.

§. 62. Professor, Lektor, lub Nauczyciel, i osoby Professorom do pomocy dodane, chcący na zawsze opuścić swoje obowiązki, powinni najmniey trzema miesiącami, przed końcem kursu rocznego, zgłosić się do Rady Uniwersytetu, w celu otrzymania dymissyi od właściwćy zwierzchności.

§. 63. Wszyscy uczący, podlegając przepisom ogólnym, i mając wspólne z Professorami stałemi obowiązki, znosić się będą z Rektorem i Dziekanami, tudzież wspólnie z niemi utrzymywać ducha porządku, spokojności i przystoyności.

§. 64. Powyższe obowiązki w przypadku uchybienia, za pierwszym razem przypomina uczącemu Dziekan; za drugim Rektor, uwiadomiony przez Dziekana; za trzecim Rada Uniwersytetu; częścićy uchybiający doniesiony będzie Kommissyi Rządowćy.

§. 65. W przypadkach ważnych, Rektor z Radą Uniwersytetu, w nagłych zaś, sam Rektor, może zawiesić uczącego w iego obowiązkach, na dzień ieden; w potrzebie dłuższego zawieszenia, zdany będzie rapport Kommissyi Rządowćy Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. — Wyrok oddalenia Professorów stałych, wymaga poprzedniczego rozpoznania Deputacyi, złożonćy w połowie z Członków Kommissyi Rządowćy, a w połowie z Professorów Radnych Uniwersytetu. — Odda-
lenie

lenie innych uczących następuje: w skutku przełożenia Rady, przez Kommissyą Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

T Y T U Ł IV.

P o s i e d z e n i a.

D z i a ł 1. Posiedzenia obradne.

§. 66. Posiedzenia Uniwersyteckie są następujące:

1. Wydziałów pojedynczych.
2. Rad Wydziałowych.
3. Niektórych lub wszystkich Wydziałów połączonych.
4. Rady Uniwersytetu.

§. 67. Posiedzenia Wydziałów pojedynczych składają, Dziekan i wszyscy Professorowie iednego Wydziału, stali z głosem stanowczym, inni z doradczym.

§. 68. Posiedzenia Rady Wydziałowey składają, Dziekan i Professorowie radni. Trzy najmniey osoby składają komplet.

§. 69. Do posiedzeń Wydziałów całkowitych należy: rozkład przedmiotów naukowych na osoby uczące, i oznaczenie proiective godzin na też przedmioty.

§. 70. Do posiedzeń Rady Wydziałowey należy:

1. Roztrząsanie Programatów
2. Dawanie opinii na wezwanie Rady Uniwersyteckiey
3. Przełożenie potrzeb wszelkich Wydziału, tyczących się porządku i postępu.

4. Rozpoznawanie sporów, i sąd na uczniów tegoż Wydziału.

§. 71. Posiedzenia Wydziałów całkowitych odbywają się najmniej dwa razy do roku; posiedzenia Rady Wydziałowey w każdej potrzebie uznanej od Dziekana.

§. 72. Na posiedzenia Wydziałów całkowitych i Rady Wydziałowey, wzywa Dziekan zawiadomieniem Rektora, i w nieprzytomności jego prezyduje.

§. 73. Posiedzenia Wydziałów, według potrzeby dwóch lub więcej połączonych, składają się z Rektora, z właściwych Dziekanów i Professorów wezwanych przez Dziekanów.

§. 74. Do posiedzeń Wydziałów połączonych należy:

1. Rozkład przedmiotów naukowych na godziny.
2. Zarządzanie, aby przedmioty naukowe w jednym Wydziale, odpowiadały styczonym przedmiotom w innych Wydziałach.
3. Uprzątnięcie przeszkód i obmyślanie środków do coraz większego postępu całego Uniwersytetu, tudzież naradzanie się nad przedmiotami iakich Rada uzna potrzebę.

§. 75. Zwyczajne posiedzenia wszystkich połączonych Wydziałów odbywają się przynajmniej raz do roku w pierwszych dniach wakacyi; nadzwyczajne, kiedy Rada lub Rektor, uzna potrzebę spólnego zniesienia się ze wszystkiemi lub niektórymi Wydziałami.

§. 76. Rada Uniwersytetu składa się z Rektora i Dziekanów; w potrzebie mogą być przybierani Pro-

fessorowie, lub inni uczący z głosem doradczym. —
Komplet Rady najmniej osób cztery stanowi.

§. 77. Do Rady Uniwersytetu należą

1. Wszystkie sprawy porządkowe i ekonomiczne, których Rektor sam, lub Dziekan poiedynczo w swoich Wydziałach załatwić nie mogą.
2. Ostateczne rozstrzygnięcie w rzeczach naukowych, a zatém i rewizya, tudzież za-
twierdzenie całkowitego rozkładu nauk
i programatów przez Professorów poda-
nych.
3. Ułożenie raportów do Kommissyi Rządowej.
4. Rozpoznawanie i Sąd sporów pomiędzy osobami Uniwersytetu, niezadowolonych w właściwych Wydziałach.
5. Dopilnowanie aby wybór nowy Dziekanów i Rektora następował w swoim czasie.
6. Uwiadomienie Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, tak o zawałowaniu urzędów i ich zastępstwie, iako też o nowych wyborach.
7. Rozpoznawanie zdolności i przedstawianie Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego osób mających uczyć w Uniwersytecie, zawsze iednak znosząc się z Wydziałem, do którego ma należeć Kandydat przedstawiony.
8. Opieka nad funduszami własnemi Uniwersytetu lub Wydziałów poiedynczych.
9. Podawanie zasłużonych do wydiednania Dyplomu *Nobilitacyi*, *Emerytury*, lub innych nagród.

§. 78. Posiedzenia Rady Uniwersyteckiey zwy-
czayne odbywają się najmniej co miesiąc; nadzwy-
3*

czayne, kiedy Rektor uzna potrzebę lub który z Dziekanów albo Professorów uczyni o to przełożenie.

§. 79. Na posiedzeniach Rady Uniwersytetu nie mogą być ostatecznie stanowione przedmioty dotyczące się tych Wydziałów których Dziekani lub ich zastępcy nie są obecni, chyba, gdy uwiadomieni o przedmiocie narady, nie będą się znajdowali.

§. 80. Na wszystkich posiedzeniach prosta większość głosów stanowi, równość zdań, prezydujący rozwiązuje.

D z i a ł 2. Zgromadzenia wyborowe.

§. 81. Sami tylko Professorowie radni mogą być obierani na Rektorów i Dziekanów w Uniwersytecie.

§. 82. Zgromadzenie obierające Dziekana składa się z Professorów stałych właściwego Wydziału, pod prezydencją Rektora.

§. 83. Na takowe zgromadzenia wzywa Rektor, za poprzedniczem ostrzeżeniem o téj potrzebie, przez kończącego swoje urzędowanie Dziekana, lub za własnym onęj podług prawa uznaniem.

§. 84. Sekretarz rozdaie każdemu z przytomnych listę drukowaną Professorów radnych zgromadzonego Wydziału, tak nadstrzyżoną, iżby każdego imie mogło być łatwo od listy oddzielone, i sam oddziela od nięj nazwisko tego Professora radnego, któremu ją daje. — Odbierający z danęj sobie listy odłącza imie tego, którego chce mieć Dziekanem i zwiniętą kartkę składa przed prezydującym w naczynie na to przeznaczone, toż samo czyni Prezydujący — Jeżeli liczba kartek w naczyniu nie przewyższa liczby głosujących,

Prezydujący rozwiia one, po iednéy czyta głośno i ka-
że zapisać w protokół; mającego naywięcéy głosów,
wybrany Dziekanem ogłasza, i do potwierdzenia
Kommissyi Rządowéy Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego z dołączeniem obierczego protokołu imie-
niem Wydziału podaje.

§. 85. Gdyby który Wydział nie miał osób pię-
ciu głosujących, w tenczas przybiera na dopełnienie
téy liczby iednego lub dwóch Dziekanów naystarszych
urzędowaniem z innych Wydziałów.

§. 86. Zgromadzenie obierające Rektora składa
się z Dziekanów z Professorów i z Emerytów wszy-
stkich Wydziałów.

§. 87. Wzywa na nie Rektor kończący urzędo-
wanie lub iego zastępca; a prezyduje ten, którego
tym końcem Dziekani, z pośród siebie pod prezyden-
cyą dotychczasowego Rektora, poprzedniczo obiorą.

§. 88. Zgromadzeni podług §§. 81. 82. obierają
nayprzód poiedynczo trzech kandydatów, a potem
z tych trzech iednego Rektorem, głosując za każdym
razem podług §. 84. Obranego większością głosów
w ostatniem głosowaniu Rektora, prezydujący podaje
w raz z protokołem obierczym Kommissyi Rządowéy
Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego koń-
cem wyiednania dla niego u Monarchy potwierdzenia.

§. 89. W każdym wotowaniu równość głosów
Prezydujący losiem rozstrzyga.

D z i a ł 3. Zgromadzenia obchodowe.

§. 90. Zgromadzenia obchodowe składają się ze

wszystkich osób uszających w Uniwersytecie i Emerytów. Zgromadzenia te odbywają się:

1. Na pamiątkę założenia Uniwersytetu.
2. Na uczczenie pamiątki uczonych mężów a mianowicie Polaków.
3. Na instalacyą nowego Rektora.

§. 91. Zgromadzenie obchodowe rozpoczynać się będzie od obrzędu religijnego, podług programmatu wydawać się mającego.

§. 92. Na tych zgromadzeniach czytane będą z Wydziałów rozprawy uczone, które dwóch lub trzech Professorów, przez Radę lub Rektora wybranych, poprzedniczo roztrząśnie. — Takowe rozprawy w rękopismach, w aktach Uniwersytetu, złożone będą.

§. 93. Na takowe uroczystości uwiadomiwszy Rektór wprzód Wydziały, programmatem Władze Rządowe i Publiczność zaprasza i posiedzenie zagaia.

T Y T U Ł V.

o U c z n i a c h.

D z i a ł 1. o Zapisie.

§. 94. Ktokolwiek chce być uczniem Uniwersytetu, powinien mieć zaświadczenie dojrzałości, które ważne jest, skoro wydane zostało po egzaminie tego nazwiska w szkole Woiewódzkiej, podług przepisów wewnętrznego ięć urzędzenia.

§. 95. Uczniom Wydziału Lekarskiego sposobiać cym się na Lekarzy niższych, tudzież na Farmaceutów

za świadectwo dojrzałości, służy zaświadczenie ukończonych z pożytkiem nauk w klasie czwartéj szkół Woiewódzkich; toż samo świadectwo służy także uczniom Architektury i Miernictwa; innym zaś uczniom sztuk pięknych ukończenie Szkoły Wydziałowéj iest dostateczne.

§. 96. Młodzież przybywająca do Uniwersytetu z prywatnéj edukacyi, lub ze szkół zagranicznych, bez zaświadczenia dojrzałości, a chcąca się zapisać i pokończonym kursie złożyć examen do stopni akademickich, odesłaną będzie przed zapisem do najbliższych szkół Woiewódzkich, gdzie stósowny podług §. 94. złoży examen. Czas do takowego egzaminu oznaczony iest ostatnich dni Lipca, kiedy się kończą lekcye w szkołach Woiewódzkich, lub od 15. Września, gdy się rozpoczynają.

§. 97. Przybywający z innych Uniwersytetów, w celu ukończenia swoich kursów i złożenia w czasie egzaminu do stopni akademickich, udowodnią stopień usposobienia swojego tak szkolny, przez examen w deputacyi przez Rektora wskazany, iako i uniwersytecki w Wydziale, do którego chcą się zapisać.

§. 98. Opatrzeni takowemi świadectwami powinni zapisać się u właściwego Dziekana i Rektora, tudzież złożyć opłatę roczną złotych sto.

§. 99. Magistrowie, i Nauczyciele publiczni, uczniowie pobierający stypendia Rządowe, synowie Nauczycieli publicznych, tudzież mający urzędowe świadectwo ubóstwa uzyskane z miejsca pobytu rodziców lub opiekunów, wolni są od opłaty.

§. 100. Niezapisani, mają wstęp dozwolony iako odwiedzający, lub słuchacze własnemu przewodnictwowi zostawieni.

§. 101. Zapis rozpoczyna się co rok dnia 1. Września i trwa przez dwa tygodnie przed zaczęciem kursu rocznego, to iest: przed 15. Września.

§. 102. Przychodzący do zapisu udają się najprzód do Dziekana tego Wydziału, którego przedmiotom chcą się szczególniej poświęcać. Ten przejrzawszy świadectwa ich usposobienia, zapisuje ich w poczet uczniów swego Wydziału, i stósownie do zawodu, iaki sobie na przyszłość zamierzili, wskazuje im przedmioty, w których doskonalić się mają, tak w tym iak i w innych Wydziałach. Zwróciwszy im świadectwa, wręcza kartkę zapisową i odsyła, iесли nie są z rzędu wyłączonych od opłaty, do kassyera.

§. 103. U kassyera składają opłatę roczną z góry, który na kartce zapisowój Dziekana, zaświadczy złożoną opłatę.

§. 104. Kartkę zapisu u Dziekana, z poświadczeniem Kassyera, lub ze świadectwem ubóstwa, oraz zaświadczenie usposobienia, składają u Rektora w przeciągu trzech dni, a od niego zapisani w poczet ogólny uczniów Uniwersytetu, otrzymują na to, w następnym dniu zaświadczenie, czyli matrykulę, która służy na rok ieden.

§. 105. W matrykule wyrażono będzie, czy na rok pierwszy, czy na drugi, trzeci, lub czwarty iest wydana.

§. 106. Rubryki zapisu u Dziekana są następujące: Numer bieżący, imię i nazwisko przychodzącego, wiek, miejsce, gdzie odbywał nauki, iakie ma świadectwo dojrzałości, pobyt rodziców lub opiekunów, oświadczenie za czyją wiedzą przybył do Uniwersytetu, i iaki ma fundusz do utrzymania się; następnie miejsce pomieszkania w stolicy, i do którego Wydziału ma należeć.

§. 107. Zapis w iednym Wydziale, upoważnia do słuchania stycznych przedmiotów we wszystkich innych bez osobnéj opłaty; lecz za osobnym wpisem, jeżeli uczeń w drugim Wydziale o stopnie akademickie starać się zamysła.

§. 108. Sami tylko uczniowie zapisani mogą, po ukończonym całkowitym kursie Wydziału swóiego, starać się o stopnie akademickie, które dawać im będą zaletę i pierwszeństwo w ubieganiu się o pozwolenie praktycznego wykonywania w kraiu nabytych nauk i umiejętności.

§. 109. Uczniom należy się pomoc szczególniejsza, tak od osób uczących, iako od przełożonych nad zbiorami akademicznymi.

D z i a ł 2. o Karności.

§. 110. Wszystkich uczniów Uniwersytetu obowiązkiem iest, posłuszeństwo i uszanowanie dla swoich przełożonych, podległość ustawom i urządzeniom Uniwersytetu, pilność w naukach, moralne i spokojne sprawowanie się; co, podaniem ręki Rektorowi przy odbieraniu matrikuły, przyrzekać będą.

§. 111. W obrębie murów akademicznych, w salach naukowych, a szczególniey w czasie prelekcyi, spokojność i cichość iak naywiększa ma być zachowana. Wchodzenie na sale z laskami, pałaszami, lub szpadami i. t. p. iest zabronione.

§. 112. Uczeń nie mogący przybyć na prelekcyę dłużej nad dzień ieden, winien ywiadomić o tém na piśmie Dziekana, dłużej nad dni sześć Dziekana i Rektora, wyrażając przyczynę.

§. 113. Zmieniający pomieszkanie, lub oddalający się z miasta, dłuższy nad dzień jeden, winien iest uwiadomić na piśmie Rektora, równie iak i o swoim powrocie.

§. 114. Przełożonemi Uniwersytetu są Rektor, Dziekani i inni uczący.

§. 115. Podległość ustawom akademicznym, nie wyymuie z pod ustaw publicznych kraiovych: kary zatém akademiczne nie zasłaniają od kar publicznych, ani kary publiczne, od kar akademicznych.

§. 116. Kary akademiczne są:

1. Napomnienie publiczne.
2. Rozkaz ustąpienia z Auditorium.
3. Areszt stopniowany, naydłuższy do dni pięciu.
4. Utrata zapisu.
5. Oddalenie z Uniwersytetu.

§. 117. Upomnienie publiczne, rozumie się w przytomności Professorów Wydziału, lub w Radzie Uniwersyteckiej; stosownie do okoliczności, może bydz złączone z nakazem przeproszenia osób obrażonych. .

§. 118. Ustąpienie z Auditorium, ma prawo, nakazać każdy uczący niespokojnemu w czasie swojej prelekcji. Nieposłuszny, będzie mocą zniewolony i ściąganie kary ostrzeysze.

§. 119. Przez areszt rozumie się zamknięcie w miejscu na to przeznaczoném.

§. 120. Areszt w miarę przestępstwa może bydz obostrzony, zmniejszeniem lub odcięciem pokarmów, tudzież pozbawieniem wygód zwyczajnych.

§. 121. Utratę zapisu ściągaia na siebie Uczniowie nieregularnie uczęszczający, lub niezdaiający w czasie właściwym rocznych examinów. Przez utratę zapisu rozumie się, iż ten rok, w którym nieregularnie uczęszczał i nieskładał examinów, niewchodzi w liczbę lat na całkowity kurs Wydziału przeznaczonych.

§. 122. Oddalenie z Uniwersytetu przeznaczone dla niepoprawnych, lub popełniających większe przestępstwa, jest albo ciche, albo głośnie.

§. 123. Oddalenie ciche, odbywa się przez samo zapowiedzenie występniemu wyroku, iż niema miejsca w Uniwersytecie, przez wymazanie imienia iego z listy Uczniów.

§. 124. Oddalenie głośnie ma stopnie następujące: 1. kiedy wyrok oddalenia przeczytany będzie w obecności Wydziału. 2. kiedy nad to treść wyroku ogłoszoną będzie przez wystawienie iey na widok publiczny po wszystkich Wydziałach. 3. kiedy oprócz ogłoszeń powyższych, władze kraiowe, których się ta okoliczność tyczyć może, i nad to inne Uniwersytety, o tém oddaleniu będą przez Rektora uwiadomione.

§. 125. Oddalony w sposób cichy, może się spobić do posług kraiowych w obcych Uniwersytetach, lub po roku za pozwoleniem Kommissyi Rządowéy Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego stać się uczniem Uniwersytetu kraiowego.

§. 126. Oddalony z ogłoszeniem w swoim Wydziale, utracą na zawsze wolność powrotu do Uniwersytetu kraiowego.

§. 127. Oddalony z ogłoszeniem po wszystkich Wydziałach, utracą na zawsze prawo ubiegania się w kraiu o stopnie akademickie.

§. 128. Oddalony z uwiadomieniem władz krajowych i innych Uniwersytetów utracą na zawsze prawo pozyskania zatwierdzenia stopni za granicą nabytych.

§. 129. Wyrok oddalenia głośnego, może nad to żądać ustąpienia oddalonego z miasta Warszawy, z oznaczeniem do tego terminu ostatecznego. Do wykonania czego, Rektor może wezwać pomocy władz krajowych.

§. 130. O wszelkiem oddaleniu, rodzice oddalonych lub opiekunowie będą niezwłocznie przez Rektora uwiadomieni.

§. 131. Ściągnięcie na siebie kary hańbiący przez wyrok sądów publicznych; znieważenie osób do składu Uniwersytetu należących; burzliwość na miejscach publicznych; związki przeciwne porządkowi i moralności; pojedynki; mogą od razu oddaleniem z Uniwersytetu być karanemi.

§. 132. Karę napomnienia publicznego i ustąpienia z Auditorium może każdy uczący sam wymierzyć.

§. 133. Karę aresztu na godzin dwie sam Dziekan, Rektor naywięcéy na godzin sześć stanowi.

§. 134. Karę aresztu ostrzeyszego i dłuższego nad godzin sześć Rektor z Dziekanem i Professorami właściwego Wydziału wymierza.

§. 135. Utratę zapisu Dziekan, karę oddalenia Rektor z radą Uniwersytetu stanowią.

§. 136. Oddalenie z uwiadomieniem władz krajowych, i innych Uniwersytetów, potrzebuie potwierdzenia Kommissyi Rządowéy.

§. 137. Obostrzenie aresztu drobnemi okoliczno-

ściami, Rektor w ciągu uskutecznienia, mocen jest powiększać, lub zmniejszać.

§. 138. Wszyscy Uczniowie Uniwersytetu używają praw równych, i kary dla wszystkich za iednakowe przestępstwa są równe.

§. 139. Ponoszący karę, ponosi i koszta, iakie z ięy powodu wyniknąć mogą.

§. 140. Do wykonania kar, wymierzonych przez władzę uniwersytecką, używani będą Pedele.

§. 141. Pedele, w nieobecności władz uniwersyteckich, strzegą porządku i spokoyności w obrębie mu-tów akademickich. Wykraczającym przeciwko temu, przypominają §. 111. Statutu; niepoprawnych wzywają w imieniu prawa do Rektora, lub Dziekana; nieposłusznych zniewalają mocą do stawienia się przed temiż.

T Y T U Ł VI.

o Examinach i Stopniach

D z i a ł 1. o Examinach.

§. 142. Uczniowie składać będą examina, iedne, roczne, przy końcu każdego roku ze wszystkich przedmiotów naukowych, tak w swoim właściwym Wydziale, iako i w innych tegoż roku słuchanych, stosownie do planu, w którym przedmioty na każdy rok są przepisane; drugie, cało-kursowe, z przedmiotów głównych po skończonych wakacyach w dniach od 15. do ostatniego Września.

§. 143. Do examinów iedno-rocznych, sami Professorowie wyznaczają uczniom termin, za zniesieniem się z Dziekanem. Do examinów zaś cało-kursowych, Dziekan za zniesieniem się z Rektorem i Professorami.

§. 144. Examina iedno-roczne, odbywać będą prywatnie sami Professorowie w salach, na prelekcye przeznaczonych, każdy osobno ze swoiemi uczniami, łożąc na osobę naymniéy pół godziny. Na tych examinach Dziekan właściwy obecnym być może.

§. 145. Listę examinowanych, podają Dziekanom z wyrażeniem postępu celującego, dobrego, dostatecznego, miernego, lub małego, *eminens*, *bonus*, *sufficiens*, *mediocris*, *parvus*, a ci wciągają one w księgę na to przeznaczoną.

§. 146. Jeżeli rapporta z examinów rocznych nieokazą postępu ucznia dostatecznego przynajmniéy z połowy przedmiotów głównych, a z przedmiotów styecznych przynajmniéy postępu miernego, taki uczeń w ciągu kursu traci rok zapisu, a ieśli iest stypendystą, traci *stipendium*. W Wydziale Lekarskim, tak z przedmiotów głównych właściwego Wydziału, iako i oddziału Nauk przyrodzonych w Wydziale Filozoficznym, dla Wydziału Lekarskiego przepisanych, które wszystkie uważane są za główne, obowiązany iest uczeń okazać przynajmniéy postęp postateczny.

§. 147. Examina z całego kursu, odbywają się publicznie, w przytomności całego Wydziału właściwego, pod prezydencyą Rektora, lub Dziekana tego Wydziału.

§. 148. Examen cało-kursowy iest ustny i na piśmie; z umiejętności zaś, których nietylko teoria, ale oraz i praktyka iest dawana, uczniowie są nadto obowiązani dać próbę, ile teorią umięią łączyć z praktyką.

§. 149. Do examinu na piśmie, we wszystkich Wydziałach, wwiąwszy Lekarski, dla którego niżej osobne będą przepisy, Dziekan za zniesieniem się z Professorami, [podaie uczniom poprzedniczo zadania w iednym z głównych przedmiotów, a uczeń wyrabia ie w formie krótkiej rozprawy.

§. 150. Tym końcem chcący złożyć examen całokursowy, zgłoszą się na piśmie do Dziekana najmniéj dwóma miesiącami przed 15. Września, a rozprawę najmniéj dwóma tygodniami przed terminem do examinu ustnego złożą u właściwego Dziekana. Ten oddaie ją, pod sąd Professorów, w których liczbie znajdować się powinien Professor podaiący tema do rozprawy.

§. 151. Examen ustny zacznie się od badań, w celu zapewnienia się, czy rozprawa iest własnem dziełem examinowanego. Dalsze badania czynią Professorowie każdy ze swego przedmiotu, w celu poznania ile uczeń postąpił. Mieysce nieprzytomnego Profesora zastąpi inny, stycznych z tamtym przedmiotów, lub przez niego uproszony.

§. 152. Badanie ustne trwać powinno, rachuiąc na iedną osobę, najmniéj po godzin dwie.

§. 153. Examinuiący nie powinien tracić czasu, na rozwiązywaniu i rozbiórze swoich pytań.

§. 154. Uczniowie Wydziału lekarskiego po ukończeniu Nauk Filozoficznych, których podług planu, w Wydziale lekarskim przepisanego, słuchać byli obowiązani, złożą z tychże Nauk examen; a świadectwo o postępie w nich okazanym, z podpisem Dziekana Wydziału Filozoficznego i professorów tegoż Wydziału, oddadzą Dziekanowi właściwemu. Dziekan przeyrzawszy takowe świadectwa, wskaże Uczniom dalszy ich zawód.

§. 155. Examen całokursowy w Wydziale lekarskim różnić się będzie podług przedmiotów, do których uczeń się, sposobiał..

- a) Kandydat Medycyny wyższej, najprzód odbędzie w obecności Professora Anatomii i dwóch innych, których Dziekan przeznaczy, examen z Anatomii praktyczney, zastosowany do widoków chirurgii operacyney; i medycyny prawney w którym okaże wprawę w rozczłonkowaniu ciał. Examen ten około dwóch godzin trwać będzie. Po czém dopiero Kandydat przypuszczony być może do examinu teoretycznego z nauk, iakich w ciągu całego kursu w Wydziale Lekarskim słuchał. Examen taki będzie dwudniowy po godzin najmniej cztery; dla dwóch Kandydatów razem trzy dniowy po tyleż godzin. Po examinie teoretycznym wykona Kandydat Magisterii Medycyny i Chirurgii, w obecności Professora Chirurgii i dwóch innych, których Dziekan przeznaczy, dwie operacye chirurgiczne na trupie, iakie sobie losem wyciągnie. A nakoniec przystąpi do leczenia chorych w Klinice pod okiem Professarów właściwych. Kandydat Magisterii Medycyny, leczyć będzie trzech chorych w klinice terapeutyczney i jednego w chirurgiczney. Kandydat zaś Magisterii Medycyny i Chirurgii trzech na choroby wewnętrzne i tyleż na choroby zewnętrzne przez niedziel 3. — 4. Po wyexaminowaniu chorego, iakiego Professor kliniki kandydatowi do leczenia przeznaczy, spíše tenże kandydat w mieyscu zamkniętem bez pomocy książek historią choroby, ustanowi rokowanie na zasadach nauki swojej wsparte, ułoży plan do iey leczenia, według tych samych zasad i przepisze środki lekarskie, od których rozpocząć leczenie zamysła. Tak spisana historią zacyfruje Professor właściwy i dopiero według okoliczności, kandydatowi chorego leczyć dozwoli, lub odmówi. W razie pierwszym kan-

kandydat do zaczęty historyi codziennie dopisywać będzie swe postrzeżenia i postępowania, a po ukończonym takim examinie, Dziekan wezwie Professorów Wydziału, przełoży im prace kandydata, a Wydział na tenczas dopiero z zebranych wszystkich examinów stanowić będzie czyli kandydat iest godny stopnia, o który się ubiegał.

b) Examen kandydata medycyny niższey, odbędzie się w tym samym porządku, iak examen kandydatów wyższey medycyny. Teoretyczny trwać będzie naymnięj godzin cztery; dwóch razem, dni dwa, po godzin naymnięj trzy. Na trupie wykona iedną operacyą chirurgiczną, a w klinice leczyć będzie dwóch chorych terapeutycznych i tyleż chirurgicznych. / Napisane przez kandydatów historye chorób w klinice leczonych, posłużą za examen na piśmie, czyli rozprawę przedexaminiową, iaką §. 148. i 149. przepisuje.

c) Examen kandydata farmacyi zacznie się od okazania zręczności praktyczney w wyrabianiu preparatów chemiczno-farmaceutycznych. — Tym końcem poda Dziekan za zniesieniem się z Professorem farmacyi i materyi medyczney, kandydatowi dwa temata z zaleceniem, aby ie pod dozorem Professora właściwego, w pracowni farmaceutycznej Wydziału Lekarskiego, bez obcay pomocy wykonał, sposób postępowania swego opisał i ten opis przez Professora farmacyi poświadczony Dziekanowi, wraz z preparatami złożył. Po czém oddaie Dziekan tenże opis, czyli rozprawę wraz z preparatami, pod sąd Professorów farmacyi i materyi medyczney; a iezeli ci pracę kandydata, uznaią za dostateczną, przeznaczą mu termin do examinu ustnego. Examen ten zacznie się od badań z rozprawy i trwa godzin trzy, dla dwóch razem godzin pięć.

§. 156. Sąd o postępie ucznia, czy jest celującym, dobrym, dostatecznym, lub niedostatecznym, stanowi większość zdań examinujących, ze względu na rozprawę i na zdania z examinów rocznych; w razie równości zdań, prezydujący rozstrzyga.

§. 157. Sąd ten odbywa się w izbie pobocznej sali examinacyjnej i zapisuje się przez Sekretarza w księgę protokołu.

§. 148. Rozprawa uznana za dostateczną, złożona będzie w Bibliotece uniwersyteckiej, a w miarę jej zalet, autor zachęcony będzie do ogłoszenia drukiem.

§. 159. Uczeń którego postęp okazał się niedostatecznym w pierwszym examinie, może się podać do egzaminu po raz drugi i trzeci, w terminach od egzaminatorów wskazanych. Podanie się po raz czwarty nie może być przyjętem.

§. 160. Uczniowie, którzyby się w pojedynczych tylko przedmiotach doskonalili, nie mogą starać się o stopnie akademickie, lecz złożwszy z nich ścisły egzamen w Wydziale właściwym, otrzymać mogą proste świadectwo Wydziału oznaczające stopień ich udoskonalenia z podpisem Dziekana i Professorów, tudzież pieczęcią Wydziału.

D z i a ł 2. O stopniach.

A) Przepisy ogólne.

§. 161. Uniwersytet Królewsko Warszawski we wszystkich Wydziałach rozdaie dwa stopnie akademickie, niższy Magisterium, wyższy Doctoratus zwane; pierwszy oznacza usposobionego do posług krajowych przez słuchanie nauk i umiejętności w Uniwersytecie, drugi uczzonego w swoim zawodzie.

§. 162. Otrzymanie stopnia Magistra, w iakimkolwiek Wydziale, wymaga ukończenia z pożytkiem całkowitego kursu dla tegoż Wydziału przepisanego.

§. 163. Otrzymanie stopnia Doktora wymaga nadto własnego ugruntowania się przez dwuletnią naymnięj i ciągłą praktykę, stosowną do tych nauk, lub umiejętności, z których ma być udzielonym. Dwa lata praktyki rachuią się, nie od skończenia kursów akademickich, lecz od czasu rozpoczęcia teyże praktyki. W Wydziale Lekarskim rok piąty kursu nauk, uważa się za rok praktyki. W Wydziale filozoficznym i nauk pięknych, przez praktykę, rozumie się pełnienie obowiązków nauczycielskich przy szkołach publicznych, lub odbyte podróże w zamiarze naukowym w kraju lub za granicą.

§. 164. Do pozyskania tak pierwszego, iak drugiego stopnia, zapewnienie się poprzednicze o przyzwotém do niego usposobieniu, iest koniecznym warunkiem.

§. 165. Nie może starać się o stopień Doktora, nawet po praktyce dwuletniěj, kto nie otrzymał stopnia Magistra (*).

§. 166. Przybywający z innych Uniwersytetów w celu otrzymania stopni akademickich w Uniwersyte-

(*) Ci którzy przed połączeniem Szkoły Prawa i Administracyi z Uniwersytetem otrzymali po odbytym examinie świadectwa tamże ukończonych nauk, uważaia się, iako mający stopień Magistra i po odbytey praktyce dwuletniěj, mogą się starać o Doktorat. Professorowie Nauk pięknych i umiejętności w szkołach Woiewódzkich i Wydziałowych do dnia 28. Marca 1821 roku mianowani, uważaia się, iakoby iuż złożyli examen na stopień Magistra i mogą się starać prosto wedle przepisów Uniwersyteckich o stopień Doktora.

cie Warszawskim, powinni najprzód złożyć świadectwo wiary godne moralnego sprawowania się, a potem udowodnić świadectwami urzędowymi, iż się podobnie, iak w tutejszym Uniwersytecie przepisano, sposobili; w przeciwnym razie, winni są to dopełnić, czego im niedostaie. Mający zaś stopnie akademickie za granicą nabyte, obowiązani są starać się o ich za-
twierdzenie, przez Uniwersytet tutejszy, podług dekretu Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 19 Czerwca 1819 roku.

§. 167. Starający się o stopień Magistra, składać będą na ręce Dziekana, przed każdym examinem złotych sto.

§. 168. Starający się o stopień Doktora, składać będą na ręce Dziekana, przed każdym examinem po złotych dwieście.

§. 169. Zebrane ztąd pieniądze idą na podział pomiędzy examiniujących, Prezydującego i Sekretarza.

§. 170. Uwolnienie od powyższej opłaty zależy od Wydziału.

B) Przepisy do stopnia Magisterii.

§. 171. Zapewnieniem się o usposobieniu do stopnia Magisterii, iest examen z całego kursu Wydziałowego, podług przepisów o examinach §§. 142 -- 160.

§. 172. Udzielanie tego stopnia będzie z tymże examinem połączone, wyiawszy Wydział Lekarski, gdzie to dopiero po examinie klinicznym nastąpi.

§. 173. Gdy examinowany pozyska większość zdań pomyślnych, Dziekan właściwego Wydziału ogłasza go Magistrem. Patent Kancellarya Uniwersytetu

2.35480

wydaie w ięzyku łacińskim, z pieczęcią Uniwersytetu, tudzież z podpisem Rektora, Dziekana i Sekretarza.

§. 174. Patent Magisterii, iako świadectwo z pożytkiem ukończonych nauk w Uniwersytecie, wyrażać będzie przedmioty, z których kandydat złożył examen, tudzież okazany w nich postęp celujący, dobry, lub dostateczny.

§. 175. Sekretarz Uniwersytetu w księdze na to przeznaczoney, spíše protokół całéy czynności i poda do podpisu examinerom (obacz §. 157.)

§. 176. Imiona otrzymujących stopień Magistra Dziekan ogłasza przez pisma publiczne.

C) Przepisy do stopnia Doctoratus.

§. 177. Starający się o stopień Doktora powinni dwoma przynajmniej miesiącami przesłać na ręce właściwego Dziekana 1. oświadczenie swoiéy chęci, wymieniając swoje powołanie, nauki, lub umiejętności, z których chcą stopień otrzymać. 2. Dowody niewątpliwe odbytéj dwuletniéj praktyki swoich przedmiotów, po ukończeniu kursu akademicznego. 3. Rosprawę w rękopiśmie w przedmiocie ważnym, umyślnie w tym celu wypracowaną, lub dzieło iakie ważne drukiem ogłoszone. Dzieło uznane za dostateczne, uwalnia ubiegającego się od napisania osobnéj rosprawy. 4. ułożone przez siebie przynajmniej pięć *Theses*.

§. 178. Dzieło takowe, rosprawa i theses Dziekan daie pod roztrząśnienie trzech lub więcéj Profesorów, do których liczby i sam należeć może.

§. 179. Jeżeli dzieło lub rosprawa kandydata, uznane zostaną większością zdań za niedostateczne,

Dziekan uwiadomi o tém kandydata z radą nadesłania innych, gdyby trwał w swoim zamiarze. W razie żądania zwrotu rozprawy, wydana będzie kandydatowi kopia na koszt jego.

§. 180. Jeżeli zaś dzieło, lub rozprawa kandydata uznane zostaną za dostateczne; Dziekan zaleci kandydatowi wydrukowanie rozprawy, i wyznaczy mu termin do stawienia się w Wydziale właściwym dla odbycia tentaminu. Celem tentaminu, jest zapewnienie się czyli kandydat jest sam autorem pism przez siebie złożonych, tudzież ile postąpił w zastósowywaniu teorii do praktyki, i czyli może być przypuszczony do dysputy publicznej. Pytania tym końcem zadają Dziekan i Professorowie Wydziału. Większa liczba zdań przychylnych tak sądzących pisma, iak doświadczających ustnie w tentaminie, nadaie prawo do stopnia Doctoratus; równość zdań przydujący rozwiązuje.

§. 181. Dzieło drukiem ogłoszone może być w iakim bądź języku. Rozprawa zaś i sama dysputa w języku łacińskim. W Wydziale filozoficznym kandydaci mogą składać rozprawy i odbywać dysputę, za uznaniem Rady Uniwersytetu, w języku oyczystym.

§. 182. O terminie do dysputy uwiadomia Dziekan Kommissyą Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rektora i Wydziały, publiczność przez gazety, uczniów przez ogłoszenie na tablicy akademickiej.

§. 183. Kandydat ośmiu dniami przed dysputą, złoży na ręce Sekretarza Uniwersytetu sto exemplarzy rozpraw i taką liczbę *theses*. Professorów Uniwersytetu sam kandydat kilku dniami przed dysputą zaprasza i wręcza im rozprawę.

§. 184. Dysputować mogą z kandydatem obecni Doktorowie, Professorowie zaś właściwi Wydziału wyznaczeni przez Dziekana dysputują z obowiązku. Przedmiotem dysputy, są rozprawa i *theses*.

§. 185. Dziekan, lub jego zastępca, przestrzegać będzie, aby zarzuty były przyzwoite i spory nierażące; w przeciwnym razie ma prawo zabronić głosu opugnującym.

§. 186. Gdyby się okazało, że pisma podane przez kandydata, w celu otrzymania stopnia, nie są jego dziełem, w tedy utraci tenże na zawsze prawo ubiegania się do niego, a nawet i sam stopień, gdyby go już otrzymał; co przez pisma publiczne ogłoszonym będzie.

§. 187. Po odbytém publicznie dyspucie i dopełnieniu przepisanych do niej formalności, Dziekan ogłasza kandydata Doktorem, wręcza mu patent i pierścień Doktorski kosztem kandydata sprawiony, przy czém podaniem ręki Dziekanowi przyrzeka kandydat gorliwość o dobro oświecenia publicznego.

§. 188. Patent Doktora w języku łacińskim drukowany, bez żadnego stopniowania i pochwał wyrażać będzie iedynie przedmioty, z których jest otrzymany, stwierdzony będzie podpisem Rektora, Dziekanów, Professorów stałych Wydziału i Sekretarza, tudzież pieczęcią Uniwersytetu.

§. 189. Sekretarz Uniwersytetu w księdze na to przeznaczonéj spisie protokół całej czynności i poda do podpisu Rektora, Dziekanów i Professorów stałych Wydziału.

D) przepisy szczególne dla Wydziału Teologicznego.

§. 190. Examen Kandydatów do Doktoratu w Wydziale Teologicznym Królewsko Warszawskiego Uni-

wersytetu odbywać się będzie w obecności Arcybiskupa, lub przezeń delegowanego.

§. 191. Delegowanym tym będzie ieden z Biskupów, lub inny z członków duchownych zasiadających w Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§. 192. Professorowie Wydziału Teologicznego o usposobieniu i zdolności kandydata do Doktoratu daią zdanie w sali ustępnéy. Dziekan Wydziału Teologicznego takowe zdania przedstawia Arcybiskupowi, który albo sam obecny, albo przez delegowanego, uznaje tę większość zdań uczących Professorów; poczem Dziekan dopełnia dalszych formalności, w nadaniu stopnia i w ogłoszeniu kandydata w Wydziale Teologicznym Doktorem. — Arcybiskup tegoż Doktora za takiego w hierarchii kościelnéy ogłasza.

§. 193. Kandydaci do Doktoratu w Wydziale Teologicznym przed ogłoszeniem ich stopnia, w obecności Arcybiskupa, lub przezeń delegowanego uczynią wyznanie wiary podług formy Piusa IV. zastosowaney, do odebranéy formy przysięgi w czasach dzisiejszych od stolicy Apostolskiéy przez Arcybiskupa i Biskupów, a Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego komunikowaney.

§. 194. Maiący uczyć w Wydziale Teologicznym Królewsko-Warszawskiego Uniwersytetu, w obecności Arcybiskupa lub przezeń delegowanego, prócz wyznania wiary, wykonają przysięgę podług następującéy formy;
*„Ego NN. juro atque spondeo me Religionem Christiano-
 „Catholicam servaturum, veram, quae ad mentem JESU
 „Christi sit Theologiam exculturum, illamque ad usus
 „vitae humanae constanter et sollicitè traducturum.”*

§. 195. Uczący w Wydziale Teologicznym Królewsko-Warszawskiego Uniwersytetu, programmata swoich prelekcyi, z wyrażeniem autorów, których się
 szcze-

szczególńiey trzymać zechcą, komunikować będą Arcybiskupowi mieyscowemu przez Kommissyą Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

E.) Przepisy do stopnia Licentiatatus.

§. 196. Uczniowie Oddziałowi w Wydziale Lekarskim, sposobiący się na lekarzy niższych i na farmaceutów, tudzież uczniowie Oddziału sztuk pięknych, dla których do zapisu zaświadczenie ukończoney z pożytkiem klasy czwartéy Szkół Wojewódzkich lub Wydziałowéy stosownie do §. 95. iest dostatecznym, po ukończeniu kursu i złożeniu examinu otrzymywać będą stopień Lycencyata.

§. 197. Patent Lycencyata iest świadectwém Wydziałowém ukończonych z pożytkiem nauk w oddziale właściwym Uniwersytetu, wyrażać będzie przedmioty z których Kandydat złożył examen i iaki w nich okazał postęp. Patent takowy wydawany będzie w ięzyku łacińskim lub polskim, z podpisem Dziekana i profesorów właściwych, tudzież z pieczęcią Wydziału. ~~Resprawa i Dysputa Kandydatów do Lycencyatu, może być w ięzyku oyczystym.~~

§. 198. Patent Lycencyata nauk Lekarskich (*utriusque Medicinae*) ograniczy przypadki, w których sami leczyć mogą, a w których Lekarzy wyższych, mających stopnie akademickie, pomocy wzywać są obowiązani.

§. 199. Maiący stopień Lycencyata Medycyny i Chirurgii, ieżeli przez usilną pracę po ukończeniu kursu Oddziałowego, doydą do tego stopnia doskonałości, iż w ważnych operacyach chirurgicznych nadzwyczajną okażą zręczność, lub własnemi wynalazkami sztukę wzbogacą, mogą z czasem ubiegać się o stopień Magistra, a następnie Doktora Chirurgii.

§. 200. Maiący stopień Licencyata Farmacyi, jeżeli prócz nauk dla Farmaceutów przepisanych, doskonalić się będą w innych przedmiotach oddziału nauk przyrodzonych, ubiegać się mogą z czasem o stopień Magistra, a następnie Doktora Filozofii.

*Rozprawa: Dysputa Licencyata do Doktora
zobaczyć by, oten Licencjat
bierzal, musi być w ig-
zku egzaminu.*

§. 201. Maiący stopień Licencyata z Budownictwa lub Miernictwa, jeżeli doskonalić się będą w innych przedmiotach dla oddziału Matematycznego przepisanych, ubiegać się z czasem mogą o stopień Magistra, a następnie Doktora Filozofii.

§. 202. Przepisy co do zapisu, examinów i opłaty są objęte w Tytule V. i VI. o Uczniach i examinach.

T Y T U Ł VII.

O rozprawach do nagród.

§. 203. W każdym Wydziale Królewsko-Warszawskiego Uniwersytetu rozdawane będą corocznie dwie nagrody, uwieńczające najlepsze rozprawy lub innego składu pisma, wypracowane przez Uczniów lub Magistrów zostających jeszcze w dwuletniej praktyce.

§. 204. Nagrody pierwszy będzie wartość złotych czterysta, drugi złoty dwieście w medalach złotych.

§. 205. Oprócz medalów przyznana będzie publiczna pochwała rozprawie zbliżającej się zaletami do dwóch pierwszych.

§. 206. Medale na nagrody służyć mające, wystawiać będą z iednej strony herb Uniwersytetu, z drugiej palmę otoczoną napisem, *de palma summa contendite vires.*

§. 207. Zadania do rozprawy układać będzie w każdym Wydziale Dziekan z Professorami swojego Wydziału, zachowując ile możności kolę między naukami i umiejętnościami z których zadania mają być dobierane; tak ułożone przesyła Radzie Uniwersytetu.

§. 208. Przyjęte zadania od Rady, ogłasza Rektor na posiedzeniu obchodowem przy rozpoczęciu nowego kursu nauk.

§. 209. Zadania podawane będą w języku łacińskim lub polskim; odpowiedzi mają być w tym koniecznie języku, w jakim są zadania.

§. 210. Rozprawa mająca naywięcéy zalet, uznana za godną druku tak ze względu na dokładne rozwiązanie zadania i loiczny porządek, iako też na styl stosowny do rzeczy i zachowania przyjętych co do języka prawideł; zasługuie na nagrodę większego medalu.

§. 211. Rozprawa zbliżona zaletami do pierwszey równie co do rzeczy iak wysłowienia, lecz iéy nie wyrównywaiąca, zasługuie na nadgrode mniejszego medalu.

§. 212. Rozprawa niełącząca wszystkich, lecz w pewnych względach przewyższaiąca inne w tymże przedmiocie nadesłane rozprawy, zasługuie na wspomnienie publiczne, czyli pochwałę.

§. 213. Rozwiązuiący zadanie winien Radzie Uniwersyteckiey przysłać swoią rozprawę i przyłączyć kartkę osobną dobrze opieczętowaną zawieraiącą imię, nazwisko, mieszkanie Autora i Wydział do którego należy. Na wierzchu téy kartki ma być umieszczane go dło toż same co i na czele rozprawy.

§. 214. Po zapisaniu rozprawy i kartki w dzienniku kancelaryi Uniwersyteckiey i położeniu na iednéy i drugiéy daty oddania i numeru dziennika, Rektor Uniwersytetu zatrzymawszy w archiwum kartkę opieczę-

towaną, odsyła rozprawę Dziekanowi właściwego Wydziału.

§. 215. Dziekan wzywa trzech a przynajmniej dwóch Professorów do roztrząśnienia rozprawy, z nich każdy z osobna przeczytawszy obowiązany jest w oznaczonym czasie zwrócić ją ze swoim zdaniem na piśmie opieczętowanem. Prócz tego każdemu innemu Professorowi na żądanie rozprawa komunikowana być może.

§. 216. Dziekan zebrawszy na posiedzenie Wydziałowe Professorów, po odczytaniu złożonych sobie zdań o rozprawach, poda też zdania pod decyzją Wydziału, a większość głosów o dobroci rozprawy postanowi. Gdyby kto z obecnych na posiedzeniu żądał aby rozprawa w całości lub części odczytana została, odmowionem nie będzie.

§. 217. Wyrok przysądżający większą lub mniejszą nagrodę albo pochwałę, zapisany na rozprawie podpisuje Dziekan i odsyła do Rektora.

§. 218. Gdyby żadna rozprawa w którym Wydziale nie zasługiwała na pierwszą lub drugą nagrodę w takim razie nagrody te, do następującego roku zatrzymane zostaną.

§. 219. Rektor na najbliższem posiedzeniu obchodowem Uniwersytetu, ze stósowną uroczystością odczytuie zadania podane, ogłasza liczbę przysłanych na każde zadanie odpowiedzi, tudzież uwieńczone podług osądzenia Wydziału rozprawy oznaczone godłem. Zaleca odpieczętować kartki też godła noszące i odczytywać głośno ośnowę kartek.

§. 220. Przytomnych autorów rozpraw uwieńczonych wzywa Rektor do odebrania nagrod i te im publicznie wręcza. dla nieprzytomnych oddaje nagrody na ręce właściwego Dziekana, w celu następnego ich wręczenia.

§. 221. Kartki należące do rozpraw bez nagrody lub pochwały pozostałych, publicznie będą bez odpiecztowania spalone.

§. 222. Imiona i nazwiska otrzymujących nagrody lub pochwały, ogłoszone będą w pismach publicznych.

§. 223. Każdy otrzymujący nagrodę będzie miał sobie wydane zaświadczenie urzędowe, iako mu była przysądzona, z oznaczeniem iéy stopnia.

T Y T U Ł VIII.

Kancellarya.

§. 224. Uniwersytet mieć będzie kancellaryą, złożoną z Sekretarza, kancellistów, pod zarządzeniem Rektora.

§. 225. Dziekani Wydziałów mają prawo żądać pomocy kancellaryi Uniwersyteckiey.

§. 226. Sekretarza Uniwersytetu mianuje Kommissya Rządowa, na podanie Rady Uniwersytetu, kancellistów Rada Uniwersytetu, na podanie Sekretarza.

§. 227. Sekretarz Uniwersytetu ma rangę Professora stałego; oddalenie iego tymże samym przepisom ulega, iakie są względem Professorów stałych w §§. 62. i 65. postanowione.

§. 228. Do Sekretarza Uniwersytetu należy:

- a) Wszystkie expedycye wyrabiać, spisywać protokoły posiedzeń Rady Uniwersyteckiey, Wydziałów połączonych, zgromadzeń wyborowych, obchodowych i examinacyynych, tudzież wszystkich pism urzędowych.
- b.) Utrzymywać Dziennik Jeneralny z rubrykami zwyczajnymi, akta i księgi potrzebne.

- c.) wydawać ekstrakty z protokołów za upoważnieniem Rektora.
- d.) Czuwać nad całością Archiwum i porządkiem kancelaryi.
- e.) expedyować patenta na stopnie akademickie za opłatą przepisaną.

§. 229. Sekretarz Uniwersytetu jest odpowiedzialnym za całość archiwum i za uchybienia kancelaryi.

§. 230. Na wszystkich posiedzeniach ma głos doradczy z obowiązkiem przypominania ciągu interesów.

§. 231. Pod jego strażą jest pieczęć Uniwersytetu mniejsza i większa, za których użycie jest odpowiedzialnym

§. 232. Pod jego bezpośrednim dozorem zostają Pedellowie i inni służący przy Uniwersytecie.

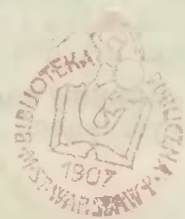
Działo się na posiedzeniu Deputacyi złożonéj z Członków Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i Rady Królewskiego Uniwersytetu, pod prezydencyą JW. Arcybiskupa Warszawskiego, Prymasa i Senatora Królestwa Polskiego Szczepana Hołowczyca.

w Warszawie dnia 2. Września 1821 roku.

Za zgodność z Protokółem posiedzeń

Aug. Jacyna

Sekr. Deput. i Uniwers.

Z.35480

S P I S T Y T U Ł Ó W.

strona.

I. Skład Uniwersytetu, nauki, kursa i ferye	3
II. Rektor i Dziekani	8
III. Professorowie i inni uczący w Uniwersytecie	12
IV. Posiedzenia	17
V. O Uczniach	22
VI. O examinach i stopniach	29
VII. O rozprawach do nagród	42
VIII. Kancellarya	45
